

har fornylig gennemført en ny Arbejderlovgivning, hvorved saadanne Strejkevagter tillades. Men den Bestemmelse, som Justitsministeren forlanger indsat i Politivedtægterne for Kalundborg og Slagelse, gaar jo meget videre, idet den giver Politiet Myndighed til, naar det finder Anledning dertil, at forbyde Personer at staa stille paa offentlig Gade, Vej eller Plads og færdes frem og tilbage paa en kortere Strækning. Det er Venstres Regering, der paa den Maade skrider ind imod, hvad selve Kommunalbestyrelsen ønsker, paa den Maade vil tvinge en Kommunalbestyrelse til at gennemføre reaktionære Bestemmelser i sin Politivedtægt.

Ogsaa her i Københavns Kommunalbestyrelse have vi bemærket noget saadant. Jeg skal erindre om, at Kommunalbestyrelsen her havde vedtaget en Sundhedsvedtægt, der vilde de værste Snasker til Livs, Forbryderkælderne og Bondefangerbeværtningerne. Men Justitsministeren foretog en Del Rettelser i denne Sundhedsvedtægt som Betingelse for at godkende den, og de gik alle mere eller mindre ud paa at varetage Grundejernes Interesser.

Jeg nævner til sidst i denne Sammenhæng den Maade, hvorpaa Ministeriet stillede sig til det kommunale Selvstyre, da Københavns Borgerrepræsentation i Sommer appellerede til Ministeriet i Sporvejssagen. Sagen forelaa tydelig og klar. Et Flertal af Borgerrepræsentationen, et Udtryk for Vælgernes Flertal, forlangte Sporvejenes Overgang til kommunal Drift. Et Mindretal, der ikke udtrykte Flertallet i Befolkningen, modsatte sig det. Borgerrepræsentationen benyttede saa sin forfatningsmæssige Ret til at appellere Sagen til Ministeriet, og Ministeriet gik imod Flertallet og med Mindretallet. Da vi fik den nuværende københavnske Forfatningslov, udtalte Venstres Forgængere, I. A. Hansen og Tscherning og de Folk, der den Gang sad i Rigsdagen som Venstre-mænd, at Borgerrepræsentationens Ønsker i alle saadanne Tilfælde, hvor der var Tale om en Konflikt mellem Borgerrepræsentation og Magistrat, skulde være afgørende. Dette kunde ikke gennemføres, da de nationalliberale modsatte sig det. Man enedes da om at indsatte en Bestemmelse om, at Borgerrepræsentationen skulde have Appelret til Ministeren. Vi have benyttet denne Appelret i Sommer, men Ministeriet gik imod Flertallet og med Mindretallet. Paa den Maade styrker Ministeriet sig ikke til den eventuelle Kamp med Landstinget

for Flertalsstyre-Princippet, for de demokratiske Sager her i Landet, og den ærede Konseilspræsident maa finde sig i, naar han er med til et saadant Arbejde, at han mødes med Kritik og Opposition fra Socialdemokratiets Side.

Jeg har talt om Justitsministerens Administration. Men den Administration, der særlig sorterer under Forsvarsministeren, den militære Administration, kan heller ingenlunde siges at have været tilfredsstillende. Paa det forelagte Finanslovsforslag ere Militærudgifterne for næste Aars Finansaar jo budgetterede 1 Million Kr. højere end paa indeværende Aars Budget. Nu har den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) (Slengerik: Nej, Ordføreren er det ærede Medlem for Æbeltoft [N. Neergaard]) Ja, det er maaske rigtigt nok, men dette Punkt kom den virkelige Ordfører ikke ind paa, men den formelle Ordfører, det ærede Medlem for Løvel, erklærede, at denne Stigning af 1 Mill. Kr. var en naturnødvendig Ting, for der var vedtaget saadanne ny Love, saadanne Foranstaltninger, at Udgiften maa gaa op. Dertil er imidlertid at indvende, hvad den nuværende højtærede Forsvarsminister selv, da han kun var Folketingsmand for Ringkøbing-Kredsen, hævdede overfor de moderate, at naar der var saadanne særlige Udgifter, til ny Kaserer f. Eks., saa burde der finde Beparelser Sted paa andre Punkter. Mig forbavser det i høj Grad at finde denne ene Millions Stigning. Vi ere nu, som allerede nævnt, komne op paa et Militærbudget, der omfatter ca. 25 Mill. Kr., regnet ud paa den Maade, som er den rigtige, til Trods for, hvad det ærede Medlem for Løvel indvender derimod, nemlig saaledes, at vi undlade at medtage de civile Udgifter, der findes paa de militære Budgetter, men til Gengæld medtage de militære Udgifter, der findes paa de civile Budgetter. Det er den rigtige Beregningsmaade, som ogsaa den højtærede Forsvarsminister i sin berømte eller bekendte Samfundslære har gjort gældende som den rigtige, og som man bør bruge, og det er ogsaa den Beregningsmaade, han har gjort gældende tidligere, naar han stod overfor de moderate og bekæmpede dem. Vi ere altsaa komne op fra en samlet Militærudgift paa 19½ Mill. Kr., som den var under det sidste Højreministerium, til 25 Mill. Kr., som den vil blive i næste Finansaar. En Stigning af 5½ Mill. Kr. til Militærudgifter! Man vilde med større Glæde have mod-